

EMO GENÇ ANTALYA ŞUBE BİLDİRİSİ

EĞİTİM NASIL OLMALI VE NASIL OLMAMALI?

“Şimdiki nesil” gençliğinin en güzel yıllarını test çözerek geçiriyor. “Şimdiki ailelerin” hayatları çocuklarının eğitime göre çiziliyor. Okul yetmiyor dersane, dersane yetmiyor özel ders, özel ders de yetmezse özel okul. Yani eğitimin en önemli parçasını oluşturan “eğitilenler” tarafı eğitilmek için önemli bir özveride bulunuyorlar. Ne kadar amacına ulaşıyor verilen emekler? Peki ne kadar doğru bu özveri? Sadece ilköğretim ve lise eğitimindeki çabalar da yetmiyor. Ülkemiz gençliği sıralara, sınıflara en güzel yıllarını veriyor. Peki bunca çabaya rağmen niye mezun olunca asgari ücretle çalışmak zorunda kalıyor? Niye üniversite mezunlarımıza -16 yıl bir fiil eğitilmelerine rağmen-bilgisiz gözüyle bakılıyor? Eğitim sistemimizde çok büyük bir sıkıntı var. Ve sorunun büyük bir kısmı da eğitenler tarafında. Ülkemizde her şeye rağmen iyi işler yapmaya çalışan eğitimciler de vardır. Fakat eğitim sistemimize top yekün baktığımızda vardığımız sonuç kurunun yanında yaşın da yanmasına sebep olmaktadır.

Nitelikli bir toplum ve nitelikli bir üniversite eğitimi için ilköğretim ve lise eğitimleri ile üniversite giriş sınavı çağın gereklerine uygun bir şekilde düzenlenmelidir. Kalıplaşmış, yetersiz, çağın gerisinde kalmış olan eğitim sistemimiz değiştirilmelidir. Bu da ancak devrim niteliğinde yeniliklerle gerçekleştirilebilir.

Üniversitelerin baskıcı ve hiyerarşik yönetilmesinden vazgeçilmelidir. Bunun yerine özerk yönetim yapısı yerleştirilmelidir. Yönetim kadroları daha demokratik ve bilimsel gerçeklere uyularak seçilmelidir. Üniversiteler mali ve idari yönden özerk olmalıdır. Kaliteli ve nitelikli eğitim için üniversiteler sorgulanmaya açık bir yapı haline getirilmelidir. Üniversitelerin karar birimlerinde öğrencilere ve öğretim elemanlarına daha fazla söz hakkı tanınmalıdır. Üniversiteler ülkemizin

geleceğinin teminatıdır. Çağdaş toplumlar seviyesine ancak eğitilmiş bir toplum ile ulaşılabilir. Üniversitelerde kurumsallaşma ihtiyaçları ve yapılabilecekler üzerinden planlama ile yapılmamaktadır. Bu nedenle akademisyen sıkıntısı çeken, kapanmanın eşiğinde olan bölümler vardır. Çünkü birçok bölüm ve de üniversite altyapısı olmada, adeta oldu bittiye getirilerek açılmaktadır. Siyasi amaçlar uğruna açılan “tabela üniversiteleri ve bölümleri” zaten yürümeyen yüksek öğrenimin sırtında kambur oluşturmaktadır. Üniversitelerin piyasanın işine yaramayan bölümlerinin küçültülmesi hatta kapatılması YÖK mantığının bir diğer amacıdır. Üniversiteler bilim üretmek için vardır. Hiçbir eğitim kurumu piyasanın ihtiyaçlarına göre yönetilemez. Üniversiteler piyasayı yönlendirmek zorundadır. Ancak böylece çağdaş toplumlar seviyesine ulaşılabilir.

Üniversitelerin çağdaş bir yapıya kavuşması için yasal ve kurumsal düzenlemelerin yapılması gerekmektedir. Üniversiteleri 27 yıldır yöneten, bir başka deyişle baskı altında tutan YÖK zihniyeti eğitimin ve bilimin önünde büyük bir engeldir. Demokratik, mali ve idari yönden özerk, nitelikli eğitimin yapıldığı, fikir hürriyeti bulunan üniversite modelinin önü açılmalıdır. Bunun için YÖK kaldırılmalı ve anayasadaki ilgili maddeler düzenlenmelidir. Türkiye’de üniversitelerde bilim ve teknik üretimi minimum düzeydedir. Üniversiteler pek bir şey üretmemekte ve kimse de bir şeyler üretmesini istememektedir. Ezbere dayalı olan eğitim sistemimizde ilmi düşünce gerçekleştirilememektedir.

Üniversitelerde projeye ve uygulamaya daha fazla önem verilmelidir. Teknokentler bunun için kurulmuş yapılardır. Fakat Teknokentlerin amaçları birileri tarafından saptırılmak istenmektedir. Teknokentlerde amaç kar etmek değil halkın refahına katkıda bulunmak olmalıdır. Savaş sanayine ve emperyalizme hizmet eden projeler yarardan

çok zarar getirmektedir. Üniversiteler kapitalizmin ucuz laboratuvarı değildir. Teknokentlerde yapılan projeler sermaye çevrelerinin AR-GE çalışmalarını Teknokentlerde ucuza getireceği bir hale gelmemelidir. Bir diğer konu savaş sektörünün Teknokentleri kullanmak istemesidir. Hiçbir bilim adamı amacı insan öldürmek olan bir cihazın yapımına katkıda bulunmamalıdır. Bu bilim etiğine aykırıdır. Kaldı ki yabancı ülkeler için gerçekleştirilen projelerin bir gün ülkemiz ve insanlarımız üzerinde denenmeyeceğini kimse garanti edemez.

Üniversitelerin ticarileştirilmesi anlayışı neo-liberal politikacılarımızın ve bir kısım bilim (!) adamının hayatımıza soktuğu bir olgudur ve sosyal devlet anlayışına uymamaktadır. Eğitim Anayasal bir haktır, kamusal bir hizmettir. Hiç kimsenin hiç kimseye lufu değildir. Üniversiteler ticarethane değil, bilim ve irfan yuvası olmak zorundadır.

Bulunduğumuz yüzyılda bir kimsenin bütün konularda uzman olmasının ve her şeyi aklında tutmasının imkanı yoktur. Özellikle uygulamalı bilimlerde öğrenme ve kendini geliştirme hayatın her alanında önemli bir ihtiyaçtır. Bunun için üniversitelerde eğitim amaçlarından birisi de “öğrenmeyi öğretmek” olmalıdır. Yaparak ve araştırarak öğrenme metodu özümsemelidir. Yani öğrenci öğrenmeyi öğrenmelidir. Ancak bu şekilde teknoloji ithal etmekten vazgeçilip teknoloji üretimine geçilebilir.

Üniversitelerin aslı görevlerinden biri de bilim ve teknoloji üretmektir. Fakat plansız açılan bölümler ve ayrılan aşırı kontenjan nedeniyle birçok üniversitede değil bilim üretmek temel eğitim bile tam anlamıyla verilememektedir. Öğretim üyeleri çok zor koşullarda eğitim vermektedir. Öğretim elemanlarının yaşam koşulları düzeltilmeli ve öğretim elemanları maddi sıkıntı içerisinde çıkarılmalıdır. Böylece yaz okulu, bütünleme gibi öğretim elemanları için ek gelir olarak görülen

yolların önüne geçilebilir. Plansız kontenjan sayıları ve plansız açılan bölümler nedeniyle öğrenim elemanı sayısı yetmemektedir. Bu nedenle eğitimi tamamlamamış, nitelsiz öğretim elemanları görev yapmaktadır. Eğitimi tamamlamamış ya da teorik bilgileri yeterli fakat pratikte tecrübeye sahip olmayan öğretim elemanları iyi bir performans gösterememektedir. Pratiğe aktarılmayan teorik bilgiler bir süre sonra silinmektedir. Öğrenci teorik bilgiyle asla ve asla yetinmemelidir. Laboratuvar ve kitaplar özellikle uygulamalı bilimlerde öğrenimde önemli bir yere sahiptir. Üniversite eğitimi tam olarak verebilmek bölümlerde için laboratuvar, araç-gereç, kütüphane ve sosyal tesisler eksiksiz bulunmalıdır. Ancak bu şekilde doğru ve nitelikli bir eğitim verilebilir. Her geçen gün gelişen teknolojiyi takip edebilmek için yabancı yayınların takibi çok önemlidir. Üniversitelerde yabancı dil öğretimine önem verilmelidir. Ancak eğitim dili mutlaka ve mutlaka anadilimizde olmak zorundadır. Çünkü ulusal olmadan evrensel olunamaz. Öncelikle ulusal olmalı; bilimi dilimizle, insanımızla özümsemeliyiz.

Öğrencinin mezun olduğunda yanlışa karşı savaşabilmesi, aydınlanması ve aydınlatabilmesi için bilim etik kavramını özümsemesi gerekmektedir. Bilim için uğraşan bir kimsenin ilk amacı toplumsal yararlılık olmalıdır. Statü, etiket ve maddiyat için yapılan bilim ülkeyi karanlığa sürükler. Bunun için bilim adamları, öğrenciler bilim etiğiyle yetiştirilmeli; bilim ile aydınlanmayı ve aydınlatmayı amaçlamalıdır. Ancak böyle bir amaç ile üniversitelerde gerçek manasıyla bilim yapılabilir.

Eğitimin sorunlarını birkaç sayfa yazı ve birkaç eleştiri ile çözmek elbette ki mümkün değildir. Sorunlar çözülemeyecek boyutlara gelmiştir. Sadece eğiten ve eğitilen arasında da değildir sorun. Eğitim ranta açılmıştır. Aynen Limanlarımız gibi, fabrikalarımız gibi, sahillerimiz gibi, hastanelerimiz gibi ve diğer para edecek her şey gibi

eğitim sistemimiz de ranta açılmıştır. Eğitimin anayasal bir hak olduğu unutulmamalıdır. Devlet bu görevini yerine getirmelidir, getirmezse hükümet nedenini açıklamalıdır. Her nesil biraz daha yabancılaşmakta, yozlaşmaktadır. Aile baskısı ve sınav zulmü artık gençlerde ters etki yaratmaktadır. Geri dönüşü olmayan noktaya varılmadan önce müdahale edilmesi gerekmektedir.

Sonuç

Ülkemizin geleceği gençliğimizin elindedir. Bu nedenle gençlere yapılacak hiçbir yatırım ölü yatırım olmayacaktır. Eğitim kurumlarına ayrılan pay arttırılmalı ve öğretim elemanlarına verilen ücret insanca yaşanacak bir düzeye çıkartılmalıdır. Yozlaşan, yabancılaşan bir nesil istemeyen herkesin ortak bir amaçta birleşmesi gerekmektedir. Bir an önce “Ulusal Eğitim Kongresi” toplanmalı ve eğitimin sorunlarını tartışmalıdır. Böyle bir kongrenin rant çevrelerini rahatsız edeceği açıktır. Bunun için arkasında önemli bir halk desteği bulunması önemlidir. Burada görev tüm duyarlı vatandaşlara düşmektedir. Sonuç olarak nitelikli, eşit bir eğitimin sağlanması için halk bilinçlendirilmeli ve halkın desteği de alınarak “Ulusal Eğitim Kongresi” toplanmalıdır. Kongre amaçlarından birisi -belki de en önemlisi- “Eğitim Sistemi Taslağı” oluşturmak olmalıdır. Bu taslak üzerinde geniş platformlarda devlet kademeleri ile bütünlük sağlayarak tartışılmalı, sonuç haline getirilmeli ve uygulanmalıdır. Uygulanan sistemdeki aksaklıklar her yıl toplanacak “Ulusal Eğitim Kongresi” tarafından düzeltilmelidir.

EMO Antalya Şube Öğrenci Üye Komisyonu

Onur Zeybek

